

Nr 33.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående sänkning av vissa postavgifter.

I en den 5 mars 1954 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 118, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att besluta, att avgifterna för kontanta in- och utbetalningar i postgironörelsen skall fr. o. m. den 1 juli 1954 utgå med 20 öre.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

I skrivelse den 23 februari 1954 har *generalpoststyrelsen* föreslagit en sänkning av avgifterna för kontant inbetalning till och kontant utbetalning från postgirokonto från 25 till 20 öre för tillämpning fr. o. m. den 1 juli 1954. Styrelsen erinrar om att dessa avgifter fr. o. m. den 1 juni 1952 höjdes till 25 öre. Dessförinnan utgick de med 20 öre.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet, såvitt densamma ej framgår av här nedan intagna yttrande av departementschefen, till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t har *departementschefen* anfört följande.

Ökade ränteinkomster har medfört en förbättring av postgironörelsens ekonomiska läge. Till följd härav anser *generalpoststyrelsen*, att de merinkomster, som avgiftshöjningen fr. o. m. den 1 juni 1952 syftade till att inbringa för att täcka utgiftstegringarna i samband med den allmänna pris- och löneökningen, icke längre är behövligen för gironörelsens ekonomi. Styrelsen föreslår med hänsyn härtill en återgång till de taxor, som gällde före nämnda datum. En sådan sänkning av avgifterna från 25 till 20 öre per in- resp. utbetalning skulle medföra ett inkomstbortfall av ca 4,5 milj. kr för år räknat. Denna minskning av inkomsterna skulle emellertid icke påverka den vinst, vilken postgirot årligen inbetalar till postverket och

som ingår i det av postverket till staten levererade årliga överskottet, utan i stället reducera det belopp, som användes för ur bankmässig synpunkt normalt erforderliga avskrivningar å postgiroverörelsens obligationsinnehav. Så vitt nu kan bedömas, kommer dock även efter detta inkomstbortfall sådan avskrivning att kunna ske i betryggande omfattning.

Jag delar generalpoststyrelsens uppfattning, att den förbättring i postgirots ekonomi, som sammanhänger med ökade ränteinkomster på kundernas i rörelsen insatta kapital, bör komma kunderna tillgodo genom nedsättning av avgifterna till den nivå, som gällde före den senaste avgiftshöjningen. De nya avgifterna bör lämpligen äga tillämpning fr. o. m. den 1 juli 1954.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 118.

Stockholm den 23 mars 1954.

På bevillningsutskottets vägnar:

FILIP KRISTENSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Spetz, Gustaf Elofsson, Falk, Velander, Söderquist, Einar Eriksson, Damström och Werner; samt

från andra kammaren: herrar Kristensson i Osby, Orgård, Jonsson i Skedsbygd, Brandt, Strandh, fru Eriksson i Stockholm, herrar Anderson i Sundsvall, Nilsson i Svalöv, Asp och Andersson i Essvik.